

Lohjanseppä

Knäpparen

Pseudanostirus globicollis

Uhanalaisuusluokka (IUCN): vaarantunut (VU)

Uhanalainen ja erityisesti suojeltava (LSA 521/2021)

Luonnehdinta

Lohjanseppä on keskikokoinen (10–11 mm) ja yleisväriltään musta kovakuoriainen. Sen jalat ovat punertavat ja peitinsivut toisinaan mustanruskeat.

Elinympäristö ja levinneisyys

Lohjanseppä toukat elävät maaperässä. Aikuisia yksilöitä on tavattu kuusen kuoren alta ja niitä on saatu myös haavilla kasvillisuudesta sekä ikkunapyydyksillä. Lajin biologiaa ei juurikaan tunneta. Esiintymispaikat ovat lehtometsiä, joissa kasvaa jaloja lehtipuita ja pähkinäpensasta. Tunnettuja esiintymispaikkoja on vain muutama Lohjalla ja lounaissaaristossa. Pohjois-Euroopassa lohjanseppä tunnetaan ainoastaan Suomesta.

Nykytila ja uhkatekijät

Lohjanseppä on tavattu 2000-luvulla Saaristomerellä ainakin viidessä eri saarella. Kaikki esiintymispaikat ovat suojelualueilla. Lohjan esiintymispaikalla laji on tavattu viimeksi v. 1985, mutta se elänee siellä edelleen. Tämäkin paikka on suojeltu. Lohjanseppä voi hyvin elää myös suojelualueiden ulkopuolella, koska sen toteaminen ilman pyydysten käyttöä on sattumanvaraista.

Hoitosuositukset

Koska erityisesti suojeltavan lohjanseppä elintavoista ja elinympäristövaatimuksista tiedetään vain vähän, hoitosuositusten laatiminen on vaikeaa. Lajin esiintymispaikalla on varmintä pidättyä kaikista toimista ja sen ympäristössään tehdä vain varovaisia toimenpiteitä, kuten lehtipuita ja pähkinäpensasta suosivia harvennushakkuja.

Lähteet

Heliövaara, K., Mannerkoski, I., Muona, J., Siitonen, J. & Silfverberg, H. 2021. Hyppivät ja hohtavat. Suomen sepät, sepikät, rikkasepät ja jalo-kuoriaiset. Metsäkustannus. 343 s.

Rassi, P., Alanen, A., Kemppainen, E., Vickholm, M. & Väisänen, R. 1985. Uhanalaisten eläinten ja kasvien suojelutoimikunnan mietintö. Osa II Suomen uhanalaiset eläimet. Komiteamietintö 1985:43, Ympäristöministeriö, Helsinki. 466 s.

Kuva: Matti Virtala